

Solidaritet eller ej?

Efterlønsordningen er i dag en usolidarisk ordning. Det er den af tre grunde:

1. Den gælder kun for personer, der har indbetalt og tilmeldt sig til ordningen
2. De personer, der ønsker at gå på efterløn, skal være til rådighed for arbejdsmarkedet og
3. De må ikke have været uden arbejde op til starttidspunktet for efterlønnen

Altså et pensionstilskud til de udvalgte.

Da efterlønsordningen blev indført, var det en solidarisk ordning, som gjaldt for alle, der ønskede at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet – arbejdsdygtige eller ej – når de fyldte 60 år. En statsminister kom til at love, at den ret kunne man regne med, og det ville der ikke blive ændret ved.

Det blev der dog efterfølgende i en socialdemokratisk ledet regering i et forholdsvist bredt forlig, så efterlønnen lige pludselig blev en ordning for de udvalgte som ovenfor skitseret.

Det ændrer ikke ved efterlønnens grundlæggende problem, at det er muligt for fuldt arbejdsdygtige at trække sig tilbage med dels "selvfinansiering" og dels et stort tilskud fra statens kasse (alle skatteydere). Glemmt er det, et velfærdssamfundet skal kendetegnes ved, at det er de personer, der har brug for hjælp, der skal hjælpes - og ikke udvalgte grupper af arbejdsdygtige og raske personer.

Derfor er det helt uforståeligt, at der er nogle partier, der kan være imod, at man ændrer ordningen, så de personer - og det gælder alle - der er blevet nedslidte og gjort uarbejdsdygtige, ved en hurtig sagsbehandling, kan komme i betragtning til en "aflønning" fra de offentlige kasser, inden de kan opnå folkepension.

Venlig hilsen
Lea Flarup
Medlem af Viborg Byråd (V)
Fyrrevænget 1
7850 Stoholm